

stručně z obcí

■ POJÍZDNÁ PRODEJNA

p. Lutonského zajíždí již do tří vesnic u Blšan – od pondělí 23. dubna také do Liběšovic. „Město Blšany tyto služby dotuje. Finanční příspěvek je poskytován pojiždě prodejně p. Lutonského na stále rostoucí ceny pohonných hmot. V opačném případě by bylo zásobování potravinami pro něj nerentabilní,“ řekl blšanský starosta Josef Pešek.

■ ODVODNĚNÍ OBCE

Strkovice provede firma Inženýrské stavby LM, a.s. Smlouva o dílo zní na 471 tisíc korun. „Obec se stále s vodou potýká. Podmáčení by mohlo odpomoci, když se historické škarpy opraví, vyspárují,“ poznamenal Miroslav Hylák, starosta Postoloprť, pod které obec spadá.

■ **OBEC MRADICE** se docká zatrubnění, které vyústí ve spodní části Mradic do kanálu. Jde rovněž o snahu vyřešit účinné odvodnění v obci.

■ **V DOBROMĚŘICÍCH** v minulých dnech na dvoře turistické ubytovny položili balenou asfaltovou drť. Dále se upravuje odpočinková zóna za potokem. Obec si slibuje peníze od fondu T-Mobile a další dotaci.

■ **KONCEPT PLÁNU** společných zařízení komplexních pozemkových úprav v Malé Černoci předložil ke schválení Zastupitelstvu města Blšany Pozemkový úřad v Lounech. Úřad nechal celý projekt zpracovat firmou Ingeos Teplice. „Na tento koncept bude navazovat realizace kostry zpřístupnění pozemků, balance pozemkových úprav, navrzení protierozních opatření a doplnění prvků systému ekologické stability. To vše podle prováděcích projektů, které se v současné době teprve budují,“ uvedl starosta Blšan Josef Pešek.

■ **V PONDĚLÍ** 23. dubna navštívil poslanec Josef Čerňanský Lišany. Tamní starosta Josef Hořejší mu představil zrekonstruovanou budovu obecního úřadu a plány obce, například projekt na veřejný rozhlas a na vybudování kanalizace, na kterou se snaží zajistit peníze. Pan poslanec přislíbil ve věci maximální pomoc.

FOTO JIŘÍ SEDIVÝ

Procesí jako za stara dob...

Od kostela sv. Marka v Kozlech se předposlední dubnovou sobotu dopoledne vydalo polními cestami do Chrámců procesí asi třiceti poutníků. Přítomen byl i sám sv. Marek – vyvedený v rozměrném perníku. Upekla ho Jana Kvapilová, jedna z zobětavých členek pořádajícího sdružení Středohoří Sobě, a na závěr byl sv. Marek slavnostně sněden. Před kozelským kostelem a pak ještě v lukách pod vsí byla zahrána dějepisná lidová hra o svaté Anně a Jáchymovi, po cestě se zpívaly barokní náboženské písně. Akce, na které se kromě občanského sdružení Středohoří sobě podílely Zámecké sady Chrámců a farnost Libčeves, byla zakončena pohoštěním a posezením na statku v Chrámcích – podáván byl chléb se sádlem a hruškovice z chrámcových sadů. „K obnovení původní tradice Procesí ke cti sv. Marka došlo v roce 2006, kdy členové pořádajícího sdružení obnovili ukradený kříž na křižovatce mezi Chrámcí a Kozly,“ přibližuje vznik akce místopředseda sdružení Jiří Sedivý. Smyslem bylo také upozornit na nutnost opravy chátrajících figurálních reliéfů na historickém kamenném soklu nedaleko Kozlů. Na snímku procesí, ubírající se polními cestami: vlevo libčevský farář Pavel Michal, včele procesí jako ministrant Vít Honys, děvčata za ním nesou perníkového sv. Marka. Cílem občanského sdružení Středohoří sobě je chránit a popularizovat krásnou krajinu Českého středohoří. Sdružení bylo založeno v roce 2005, od té doby zorganizovalo za pomoci ochotných odborníků téměř desítku odborných exkurzí pro širokou veřejnost, to vše dosud bez jakéhokoliv čerpání peněz nadačních fondů či jiných dotací. Více se o aktivitách sdružení dočtete na <http://www.ceskestredohori.cz/stredohori-sobe.htm> **(red)**

Milion si člověk obvykle pamatuje

Správce konkursní podstaty obžalován ze zpronevěry

LOUNY (bal) - Správce konkursní podstaty Vladimír Majer z Loun čelí obžalobě ze zpronevěry a poškozování věřitele. Případ vrátil krajský soud zpět do Loun k doplnění důkazů po odvolání Majera proti rozsudku z listopadu 2004. Tehdy jej soudce Jindřich Pojkar odsoudil k tříletému vězení. Věc nyní převzala soudkyně Hana Bachová.

V únoru 2003 Majer měl podepsat půjčku na 1,45 milionu korun. Částku měl splatit z majetku společnosti Agrohops Centrum Hříškov v konkursu. Peníze si půjčil jako jednatel firmy VM Market. Smlouvu tak podepsal za obě společnosti. Peníze měl podle obžaloby použít pro vlastní

potřebu, zejména na svůj soukromý dům v Bilíně.

Okresní soud v Lounech vyslechl účetního Josefa Lavičku, který prováděl Majerovi daňová priznání firmy VM Market. „Viděl jsem smlouvu o půjčce. Překvapila mě její výše, milion si člověk pamatuje. Půjčku jsem

ale neúčtoval, protože smlouva není účetním dokladem, nestáčí k prokázání převodu peněz. Nevím, jak byla půjčka vrácena, a netuším, jak byl ukončen konkurs na úpade – Agrohops,“ vypověděl J. Lavička.

Již dříve Majer tvrdil, že úvěr podepsal proto, aby zhodnotil majetek hříškovské společnosti. Částku chtěl do roka vrátit i s úroky, půjčku ale firmě nakonec nevrátil, natož úroky. Zhruba milion korun vydal až po žádosti policie. Čtyři sta tisíc korun si po-

nechal, neboť mu prý patří jako odměna za práci správce.

„To, že byly peníze převedeny z Agrohops na VM Market, nepovažuji za vlastní čerpání úvěru. Není to tak, že bych je čerpal na opravy baráku,“ nabízel se Majer s poznámkou tentokrát.

Soud předvolal také bratra a strýce obžalovaného. Oba využili svého práva a vypovídat odmítli. Státní zástupkyně trvá na výsledku dalších dvou svědků. Hlavní líčení bylo odročeno na 7. června.

FOTO KATEŘINA TOŠNEROVÁ

Václav Paur: „Přijďte-li s pokorou, bylinky vám pomohou.“

no jde!“ - směje se omládlý pan Paur.

Zároveň však varuje před úpornou hladovkou, kdy po radikálním úbytku svalové hmoty nadbytečná kůže na těle nepěkně visí, ale i před hubnutím pomocí nadměrného sportování. „Při všelijakých těch aerobických se tělo přehřívá a rozvádí toxiny doslova po celém těle. Každému většímu fyzickému vypětí by mělo předcházet důkladné pročistění organismu.“ Podle něj můžeme skutečně zhubnout jen tehdy, změníme-li životní styl. Přínosné je, ubýváme-li maximálně půl druhého kilogramu týdně. Větší úbytky mohou organismu i poškodit.

A co v současnosti vnímá jako svůj nejdůležitější úkol? „Jsem z katolické rodiny, v rodině bylo

pět dětí. Když mne maminka nosila pod srdcem, byla hodně upracovaná a ustaraná, trápila se. Moc bych přál dětem, co se chystají na svět, aby jim bylo hned od začátku dobře. Rád bych přesvědčil všechny budoucí maminky, aby před početím absolvovaly očistnou kúru, aby jejich dítětko přišlo do čistého těla a nemuselo hned na samém začátku bojovat s jedy, prodírat se depresemi. Když pak takového človíčka potkám, je jako ze skleníku. Je slabý, s nepatrnou imunitou, velmi zranitelný. Je mi ho líto. Přitom stačilo málo, aby byl šťastnější, zdravější... a ta maminka aby byla radostná a veselá. Ještě nevím, jak to uvedu do praxe, ale toto vnímám jako velkou výzvu,“ uzavírá bylinář Václav Paur.

stručně z měst

■ PRAGA Louny CZ a. s.

získala nové zakázky a předpokládá proto obnovení nepřetržitého provozu. V souvislosti s navýšením objemu výroby hledá zaměstnance pro obsazení pozic obráběč kovů, elektromechanik údržby a řidič VZV.

■ MĚSTO POSTOLOPRŤ

odmítlo návrh Konsorcia finančních konzultantů uzavřít smlouvu o budoucím odkoupení městem bytů, které Konsorcium postaví. „Obsadit byty pomůžeme, ale vstupovat do vlastnictví město nehodlá,“ vysvětlil starosta Miroslav Hylák.

■ RADA PODBOŘAN

doporučila schválení celkové výše dotace na provoz Kulturního domu Podbořany pro rok 2007 ve výši 290 000 korun. Rada doporučila zastupitelstvu stanovit výši dotace i pro rok 2008 tak, aby v případě neuzařízení dodatku na rok 2008 bylo možné rozhodnout o budoucím využití budovy kina.

■ STAV PŘIDĚLOVÁNÍ

veřejně prospěšných pracovníků je pro město Blšany, které tvoří dalších pět částí, kritický, tvrdí starosta Josef Pešek: „Z loňského počtu 13 pracovníků nám letos byli přiděleni pouze dva. O třetím se jedná. Vezmeme-li v úvahu posečení a uklizeň trávy na pěti hřbitovech a jiných veřejných prostranstvích, zpracování palivového dřeva po polomech v městských lesích tak, aby nebylo napadeno škůdci, zajištění péče o přestářelá osamocené občany a vyřízení dalších nutných záležitostí směřujících k udržení kvality života na vesnici, musí každý pochopit, že tuto situaci nelze zvládnout ani se zapojením našich dalších dvou trvalých zaměstnanců.“

Improvizovaný malířský happening...

Ekologičtí aktivisté z Postoloprť na Den Země improvizovali. Jejich výzvu přijít v neděli ve čtyři odpoledne k Domu dětí a mládeže vyslyšelo jen pár známých. Sledně Maruška Bidovská z Ekocentra Dymnůvka a Majda Kučerová i dveanáciletý školák Tomáš Král se pustili sami do malování podchodu pod železnici, co vede k Bažantnici. Nejdříve ho vyběhli, pak vznikaly pestrobarevné obrázky. Téma bylo jasné – ochrana životního prostředí, meze fantazii se nekladly. K malování se postupně připojovali kolemjdoucí. Dílka jsou podepsána otiskem dlaně. Roman Šariský, Miroslav Holub, Aleš Beňák, Josef Polhoš (na snímku) – i to jsou zachránci nedělní akce a zhotovitelé díla. Od organizátorů každý malíř dostal bonbonek a mohl si prohlédnout zvířata v Domě dětí a mládeže. **(bal)**

Co čaj, to originál...

V principu jsme stejní, ale každý trochu jiný

LOUNY(toš) - V Žatecké ulici 11 v Lounech, hned proti Vackovu pekařství najdete v patře pracoviště Václava Paura. Z účelně zařízené pracovny, kterou zdobí jen hodiny, prostý dřevěný kříž a fotografie slavného sušického pátera Františka Ferdý, na vás dýchne vůně sušených bylinek. Jsou tu úhledně vyrovnané v malých sáčkích na dřevěných poličkách, ale i v rozměrných papírových pytlích. Jak se pan Paur k bylinkám vlastně dostal?

„To už je dávno. Jsem rodák ze Smolnice, jako vesnický klupek jsem měl k přírodě blízko. Uvědomoval jsem si, co rostlin nás obklopuje, a že každá tají nějakou léčivou moc. Příroda se mnou začala promlouvat. To byl zřejmě počátek všeho.“

Nakonec však Václava Paura většinu dosavadního života živilo řemeslo. Teprve po listopadu si otevřel bylinkářskou živnost a po několika let praktikoval. Pak se však na deset roků odmlčel. Nyní je mu dvaapadesát a vrací se ke své lásce – bylinkám. Rozhodl se, že bude dělat, co ho nejvíce baví. Říká tomu, že staví lidem čaje na míru.

„To přijde člověk a jeho tělo vysílá určité signály. No a léčivky k němu vysílají také signály, nabízejí mu svou pomoc. A já jsem ten, který ty bylinky namíchá, aby ho zharmonizovaly, povzbudily, detoxikovaly,“ přibližuje bylinář. „Lidské tělo je srozumitelné a jednoduché. Obsahuje vodu vázanou a volnou, se kterou se

dá pracovat, pomocí čajů tělo proplachovat a čistit. V principu jsme všichni stejní, až na to, že ve skutečnosti jsme každý úplně jiný,“ usmívá se Václav Paur a pobaveně si mne měří.

- A jak to přijímají lidé, ten pocit, že dešifrujete jejich signály, že do nich „vidíte“? „Je to různé, někdo pochybuje, někdo se mne bojí, jiný obdivuje. A kamarádi mne zastavují a říkají, hele dej nám něco na srdce, na žlučník. A já jim říkám, pánové, na ulici já nepracuji. Přijďte si...a já vám ten čaj postavím. Víte, ono vůbec neplatí, že co pomůže jednomu, automaticky uleví i druhému. Každý potřebuje něco trochu jiného, každý čaj je originální, speciálně stavěný.“ Václav Paur rozděluje čaje po svém. Některé jsou energeticky teplé, jiné studené, jiné vyklepávací, jiné harmonizující. Některé vyčistí písek z ledvin, jiné posílí organismus při onkologickém onemocnění nebo zmiňují artrózu a další si poradí s bolestivými krystalky

v kloubech.

Nejtěžší bývá pro poutivého bylináře stanovit svou cenu. - Jak moc jste drahý? „Naše společnost je, bohužel, na penězích založena. Nám nepomáhá, řada preparátů je drahá, některé vzácné bylinky se pracně shánějí. Také se musím ve svém oboru neustále vzdělávat, semináře nejsou laciné. A jako každý normální člověk musím z něčeho taky žít. V porovnání s ostatními kolegy si myslím, že moje ceny jsou přijatelné. Za sestavení čaje na míru včetně diagnostiky, což mi trvá nejméně půl hodiny, účtuji 250 korun, vlastní čaj (150 – 200 gramů) pak přijde okolo sedmdesáti korun.“

Vy, kdo Václava Paura znáte, jste určitě konstatovali, že za poslední léta výrazně zhubnul. Dolů šlo nejméně deset kilogramů. Jak se mu to podařilo?

- Jaký je váš recept? „V první řadě musíte mít silnou motivaci, účtují 250 korun, vlastní čaj (150 – 200 gramů) pak přijde okolo sedmdesáti korun.“ Vy, kdo Václava Paura znáte, jste určitě konstatovali, že za poslední léta výrazně zhubnul. Dolů šlo nejméně deset kilogramů. Jak se mu to podařilo?